

KONTORET FOR HARMONISERING I DET INDRE MARKED
(VAREMÆRKER OG DESIGN)

Appelkamrene

AFGØRELSE
truffet af Tredje Appelkammer
den 15. juni 2009

I sag R 1713/2007-3

Top-Line Møbelproduktion Møldrup A/S

Vestergade 31

DK-9632 Møldrup

Danmark

Begærende part/klager

repræsenteret ved Steffensen, Horstmann & Partnere, Sct. Mathias Gade 23,
DK-8800 Viborg, Danmark

mod

Flemming Korshøj

Liljevej 10

DK-7860 Spøttrup

Danmark

Designindehaver/indstævnte

repræsenteret ved AdvokatForum A/S, Møllegade 1 C, DK-7400 Herning, Danmark

KLAGE vedrørende ugyldighedssag nr. ICD 3002 (registreret EF-design nr. 456140-0001)

har

TREDJE APPELKAMMER

sammensat af Th. Margellos (formand), H. Salmi (ordfører) og C. Rusconi (medlem)

Justitssekretær: J. Pinkowski

truffet følgende

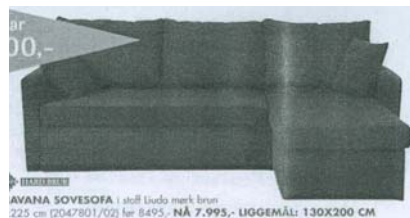
Afgørelse

Sammendrag af de faktiske omstændigheder

- 1 Flemming Korshøj (herefter "den indstævnte") er indehaver af registreret EF-design nr. 456140-0001 (herefter "det anfægtede registrerede design"), for hvilket ansøgningsdatoen er den 4. januar 2006. Det anfægtede registrerede design er registreret for "sofaer". Det præsenteres på følgende måde:

- 2 Den 19. juli 2006 indgav Top-Line Møbelproduktion Møldrup A/S (herefter "klageren") en begæring om, at det anfægtede registrerede design erklæredes for ugyldigt. Klageren anmodede om, at det anfægtede registrerede design erklæredes for ugyldigt i medfør af artikel 25, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5. januar 2002, s. 1).
- 3 Klageren fremlagde følgende dokumentation til støtte for sin begæring:
  - kopier af diverse brochurer og enkeltsider, benævnt som bilag A, B, C, G, H, J, K og L (herefter "D1"), som viser fotografier af sofaer, uden angivelse af datoen for deres offentliggørelse
  - en kopi af et fotografi af en sofa, benævnt som bilag D (herefter "D2"), og med kommentaren "2003" tilføjet i hånden
  - en kopi af et katalog, benævnt som bilag F (herefter "D3"), hvor salgsperioden angives som "28. december 2005 – 4. februar 2006", og som bl.a. viser et fotografi af følgende sofa (herefter "det tidligere design"):

- en kopi af en brochure med flere forskellige sofaer, af klageren benævnt som bilag E (herefter "D4"), hvor det angives, at salgsperioden starter den "4. maj", og med kommentaren "maj 2006" tilføjet i hånden.
- 4 Designindehaveren gjorde bl.a. gældende, at dokumenterne D1, D2 og D4 ikke angiver datoen for offentliggørelse, og at designet i forbindelse med D3 "adskiller sig fra det registrerede design".

- 5 Den 2. august 2007 traf Ugyldighedsafdelingen afgørelse (herefter "den anfægtede afgørelse") om, at begæringen om ugyldiggørelse afvistes, og klageren skulle betale designindehaverens omkostninger. Heri fastsattes nærmere bestemt følgende:

Offentliggørelse

- I henhold til artikel 7, stk. 1, i forordningen om EF-design anses et design for at være blevet offentliggjort, hvis det er blevet bekendtgjort i forbindelse med registreringen eller på anden måde, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt inden ansøgningsdatoen for det registrerede EF-design.
- D1 beviser ikke, at et tidligere design har været offentliggjort, da det ikke angiver en dato. D2 og D4 angiver kun en dato, som er tilføjet i hånden. Denne form for kommentarer er ikke tilstrækkelig dokumentation for en offentliggørelse, jf. artikel 7, stk. 1, i forordningen om EF-design. D4 er ikke dokumentation for en tidligere offentliggørelse, da der udelukkende henvises til maj måned uden angivelse af årstallet.
- D3, hvor salgsperioden angives som 28. december 2005 – 4. februar 2006, er gyldig dokumentation for offentliggørelse inden ansøgningsdatoen for det registrerede EF-design, dvs. inden den 4. januar 2006.

Nyhedskravet

- I henhold til artikel 5 i forordningen om EF-design opfylder det registrerede design ikke nyhedskravet, hvis et identisk design er blevet offentliggjort inden datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af EF-designet. Design anses for at være identiske, hvis deres karakteristiske træk kun adskiller sig fra hinanden på uvæsentlige punkter.
- Det registrerede design og det tidligere design vedrører begge ensfarvede trepersoners sofaer. Sædeelementet i den ene side er længere end de to andre sæder. Begge sofaer har armlæn i begge sider samt et ryglæn med tre ryghynder. I modsætning til det tidligere design er bunden på det anfægtede registrerede design næsten lige så høj som sædeelementerne, og sofaen har små, lyse sofaben, hvorimod det tidligere design har en bund, der er dobbelt så høj som sædeelementerne, og ingen sofaben. Sofaen i forbindelse med det anfægtede registrerede design kan endvidere trækkes ud og bruges som sovesofa i hele dens længde. Sofaens længere sædelementer har hængsler og kan åbnes. Disse funktioner indgik ikke i det tidligere design.
- Disse forskelle mellem det tidligere design og det registrerede design er ikke blot uvæsentlige punkter. Det tidligere design og det registrerede design er derfor ikke identiske i den i EF-designforordningens artikel 5, stk. 1, anførte betydning.

Individuel karakter

- Et design har en individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle tidligere design, som er blevet offentliggjort.
  - Den informerede forbruger er bekendt med udformningen af sofaer. Forbrugeren er klar over, at en sofadesigners frihed kun er begrænset i den forstand, at produktet skal være et mere eller mindre komfortabelt møbel, som man kan sidde i eller ligge på.
  - I nærværende sag adskiller det helhedsindtryk, det registrerede design giver den informerede bruger, sig fra det helhedsindtryk, som det tidligere design giver. Selvom de to design har visse fællestræk, er forskellen vedrørende bundens og sædeelementernes størrelse, udtræksfunktionen og muligheden for at slå en del af sofaen ud tilstrækkelig til at give den informerede bruger et andet helhedsindtryk.
  - Det tidligere design udgør derfor ingen hindring for det registrerede designs individuelle karakter.
- 6 Den 2. november 2007 indgav klageren en klage over den anfægtede afgørelse. Klageren indgav en skriftlig begrundelse dateret den 19. december 2007 og modtaget den 27. december 2007. Klageren anmodede om, at sagen blev udsat, indtil der forelå en ny ekspertudtalelse i en parallel sag, der verserede mellem parterne ved SØ- og Handelsretten i København.
- 7 Den indstævnte indvilligede i udsættelsen i en skrivelse modtaget den 25. februar 2008, og der blev bevilliget to måneder til at indgive den nye dokumentation.
- 8 Den 30. maj og den 15. oktober 2008 indgav klageren supplerende beviser.
- 9 Den indstævnte fremsatte ingen bemærkninger.

Parternes anbringender og argumenter

- 10 Klagerens argumenter kan opsummeres som følger:
- Det anfægtede registrerede design opfylder ikke nyhedskravet eller kravet om individuel karakter.
  - Klageren fremlægger bevis for, at lignende sofaer er blevet fremstillet og markedsført før det anfægtede registrerede design, såsom sofamodellen "Eva", der blev markedsført i marts 2005 og siden sommeren 2005 har været markedsført af Dan-Bo Møbler.
  - Det fremgår af de supplerende synserklæringer af 4. april 2008 fremlagt for SØ- og Handelsretten i København, at det anfægtede registrerede design ikke er unikt, men indeholder standardelementer, som er tilgængelige for alle fabrikanter.

Begrundelse

- 11 Klagen er i overensstemmelse med artikel 55-57 i forordningen om EF-design og artikel 34, stk. 1, litra c), og artikel 34, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design (EFT L 341 af 17. december 2002, s. 28). Den bør derfor antages til realitetsbehandling.

Det tidligere design anført som "D3"

- 12 Det spørgsmål, der rejses i henhold til artikel 5-7 i forordningen om EF-design, er nærmere bestemt, hvorvidt et identisk design eller et design, der giver den informerede bruger det samme helhedsindtryk, var blevet offentliggjort inden ansøgningsdatoen for det anfægtede registrerede design. Et design anses for at være blevet offentliggjort, hvis det er blevet bekendtgjort, udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt, undtagen i tilfælde hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Fællesskabet ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse.

- 13 I artikel 5 i forordningen om EF-design defineres nyhedskravet således:

"1. Et design anses for nyt, hvis intet identisk design er blevet offentliggjort:

a) ...

b) inden den dato, hvor ansøgningen om registrering af det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen, hvis det er et registreret EF-design.

2. Design anses for at være identiske, hvis deres karakteristiske træk kun adskiller sig fra hinanden på uvæsentlige punkter."

- 14 Individuel karakter defineres i artikel 6 i forordningen om EF-design således:

"1. Et design anses for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre design, som er blevet offentliggjort:

a) ...

b) inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen, hvis det er et registreret EF-design.

2. Ved vurderingen af et designs individuelle karakter tages der hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet."

- 15 Appellkammeret er enig med den anfægtede afgørelse i, at i hvert fald det tidligere design, anført som D3, er gyldig dokumentation for offentliggørelse inden ansøgningsdatoen for det registrerede EF-design, dvs. inden den 4. januar 2006.

Spørgsmålet er derfor, hvorvidt de to design er identiske, bortset fra på uvæsentlige punkter (dvs. ikke opfylder nyhedskravet, jf. artikel 5 i forordningen om EF-design), eller hvorvidt de giver den informerede bruger det samme helhedsindtryk, under hensyntagen til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet (dvs. ikke opfylder kravet om individuel karakter, jf. artikel 6 i forordningen om EF-design).

- 16 De to design er ikke identiske. Som anført i den anfægtede afgørelse er det registrerede design og det tidligere design begge ensfarvede trepersoners sofaer. I begge design er sædeelementet i den ene side længere end de to andre sæder. Begge sofaer har også armlæn i begge sider samt et ryglæn med tre ryghynder. I modsætning til det tidligere design er bunden på det anfægtede registrerede design imidlertid næsten lige så høj som sædeelementerne, og sofaen har små, lyse sofaben, hvorimod det tidligere design har en bund, der er dobbelt så høj som sædeelementerne, og ingen sofaben. Allerede her kan forskellene ikke betegnes som "uvæsentlige", og designene er derfor ikke identiske i den i EF-designforordningens artikel 5 anførte betydning.
- 17 Appellkammeret er imidlertid af den opfattelse, at forskellene ikke er tilstrækkelige til at have nogen betydning for det helhedsindtryk, som mindst to af billederne af det anfægtede registrerede design (det første billede til venstre og billedet til højre blandt de tre billeder) og det tidligere design giver den informerede bruger, som kan være en hvilken som helst person, der køber en sofa og bruger den i overensstemmelse med dens tilsigtede anvendelse, og som er blevet informeret om emnet ved at gennemse sofakataloger, besøge de relevante butikker, hente oplysninger på internettet osv. Den informerede bruger vil ikke være opmærksom på hver eneste af sofaens detaljer. Denne vil i stedet danne sig et helhedsindtryk bl.a. af, hvor attraktivt designet er, og af sofaens praktiske anvendelighed.
- 18 Appellkammeret finder, at det første billede til venstre af det anfægtede registrerede design og det tidligere design har en række elementer til fælles, som viser store ligheder, der omfatter følgende: a) sædeelementet i højre side er længere end de to andre sæder, b) armlæn i begge sider, c) et ryglæn med tre ryghynder og d) en bund under hynderne.
- 19 Det faktum, at ovenfor nævnte elementer er identisk eller næsten identisk opbygget i de to sofadesign, bidrager til, at der gives det samme visuelle indtryk. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en designer ikke af tekniske hensyn er forpligtet til at indsætte et længere sædeelement, armlæn, et ryglæn med tre ryghynder og en bund under hynderne. Der findes mange muligheder, når det gælder sofaer.
- 20 Appellkammeret bemærker, at der er forskelle i designenes detaljer, som for eksempel, som det anføres i den anfægtede afgørelse, det faktum, at bunden på det anfægtede registrerede design, i modsætning til det tidligere design, er næsten lige så høj som sædeelementerne, og sofaen har små, lyse sofaben, hvorimod det tidligere design har en bund, der er dobbelt så høj som sædeelementerne, og ingen sofaben. Appellkammeret finder imidlertid ikke, at disse karakteristika spiller en væsentlig rolle for helhedsindtrykket af det designede produkt. Billedet til højre blandt de tre billeder viser endvidere blot en teknisk funktion ved sofaen, hvilket ikke ændrer helhedsindtrykket af produktet. I medfør af artikel 8, stk. 1, i

forordningen om EF-design kan et EF-design ikke opretholdes for de elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion. Og selv såfremt at det, at sofaen kan åbnes, ikke ville blive betragtet som et element af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion, spiller en sådan funktion ikke en væsentlig rolle for det visuelle helhedsindtryk, som sofaen giver betragteren.

- 21 Appellammeret er, i modsætning til den anfægtede afgørelse, af den opfattelse, at forskellene mellem designene ikke er af en sådan art, at den informerede bruger ville bemærke dem. Det er ikke en type karakteristika, som den informerede bruger bemærker som klare forskelle, når designet betragtes i sin helhed. Designenes overordnede udformning, opbygning og generelle udseende ligner hinanden meget. Forskellene har ingen væsentlig betydning for helhedsindtrykket af sofaerne, da der er tale om detaljer, som, selvom de ikke er uvæsentlige, i alt væsentligt vedrører marginale elementer ved de to produkter. Den informerede bruger ville skulle undersøge de to sofaer grundigt – i langt større omfang end den generelle sammenligning, der kræves i henhold til forordningen – for at kunne skelne dem fra hinanden. Forskellene er store nok til, at det anfægtede registrerede design opfylder nyhedskravet i medfør af artikel 5 i forordningen om EF-design, men ikke til at det opfylder kravene inden for rammerne af artikel 6 i forordningen om EF-design. Appellammeret konkluderer, at i hvert fald det første billede til venstre og billedet til højre blandt de tre billeder af det anfægtede registrerede design og det tidligere design anført som D3 giver det samme helhedsindtryk.
- 22 Appellammeret er enig i den anfægtede afgørelse med hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet. Graden af frihed er forholdsvis bred og er kun begrænset i den forstand, at sofaen skal være et mere eller mindre komfortabelt møbel, som man kan sidde i eller ligge på. Det er i betragtning heraf vanskeligt at se nogen grund til, at det registrerede design skal ligne det tidligere design i så høj en grad. Hvert produkt skal udfylde en vis basisfunktion, men dette rækker i denne sag ikke så vidt, at designeren ikke har designmæssige muligheder. Der er følgelig mulighed for at skabe en række forskellige design med henblik på at adskille sig fra konkurrenter. Det følger heraf, at ansøgeren om det registrerede EF-design kunne have distanceret sig langt mere fra det tidligere design.
- 23 Appellammeret bemærker, at det anfægtede registrerede design er præsenteret ved tre forskellige billeder, som viser sofaen i forskellige former og positioner. Det er således et sammensat produkt. I den anfægtede afgørelse omtales det faktum, at sofaen på det midterste billede af det anfægtede registrerede design er trukket ud og derfor kan bruges som sovesofa i hele dens længde, som en klar forskel. Hvad angår dette punkt, bemærker appellammeret, at hvis et sammensat produkts karakteristika ikke er synlige under normal brug af dette produkt, skal disse ikke indgå i vurderingen af, hvorvidt nyhedskravet og kravet om individuel karakter opfyldes, jf. artikel 4, stk. 2, i forordningen om EF-design. Selvom det faktum, at sofaen kan trækkes ud og bruges som sovesofa, kan være synligt ved "normal brug", afhængig af hvad præcist der anses for "normal brug" af en sofa, er det dog også således, at sofaer, når de udstilles i et udstillingslokale eller en butik, normalt ikke er slået ud, og muligheden for at lave sofaen om til en sovesofa er som regel ikke synlig, medmindre en salgsmedarbejder åbner sofaen og demonstrerer denne funktion.

Faktisk er det også muligt, at det tidligere design, der henvises til i denne sag, også kunne have denne funktion.

- 24 Det er i medfør af artikel 25, stk. 6, i forordningen om EF-design muligt at erklære et registreret EF-design delvis ugyldigt. Som konkluderet ovenfor er det i nærværende sag klart, at mindst det første billede til venstre og billedet til højre blandt de tre billeder af det anfægtede registrerede design ikke opfylder kravet om individuel karakter. Der er imidlertid, af de i det følgende anførte årsager, ikke behov for, at appelkammeret træffer afgørelse om, hvorvidt denne artikel kunne og burde finde anvendelse på denne sag.

Antagelse af nyt bevismateriale

- 25 Under ugyldighedssagen og inden for den fastsatte tidsfrist argumenterede klageren for, at det anfægtede registrerede design ikke opfyldte nyhedskravet og kravet om individuel karakter, og at det skulle erklæres ugyldigt i henhold til artikel 25, stk. 1, litra b), i forordningen om EF-design. Under appelsagen, dvs. sammen med den skriftlige begrundelse, indgav klageren nyt bevismateriale til støtte for dennes tidligere påstand om, at et identisk design var blevet offentliggjort inden ansøgningsdatoen for det registrerede design, og/eller at det helhedsindtryk, som det anfægtede registrerede design giver den informerede bruger, ikke adskiller sig fra en sådan informeret brugers helhedsindtryk af et tidligere offentliggjort design.
- 26 I medfør af artikel 63, stk. 2, i forordningen om EF-design kan Harmoniseringskontoret se bort fra kendsgerninger eller beviser, som ikke er påberåbt eller fremført rettidigt af de pågældende parter. Det er imidlertid ikke Harmoniseringskontoret forbudt at tage beviser, som er påberåbt eller fremført for sent, i betragtning.
- 27 Appelkammeret vurderer, at nyt bevismateriale kan antages i denne sag af følgende årsager: For det første blev det nye bevismateriale regelmæssigt meddelt den indstævnte. Den indstævnte modsatte sig ikke, i det mindste ikke eksplicit, muligheden for at fremføre yderligere beviser. Denne indvilligede tværtimod i, at sagen blev udsat, så der kunne fremføres yderligere beviser.
- 28 For det andet er der ingen tidsfrist for at indbringe en ugyldighedssag for Harmoniseringskontoret, og derfor kunne en behandling af kendsgerninger og beviser, som blev indgivet sent af klageren, bidrage til at sikre, at et registreret EF-design, hvis anvendelse på et senere tidspunkt på vellykket vis ville kunne anfægtes gennem en ny ugyldighedssag, ikke forbliver i registret.
- 29 Appelkammeret finder det endvidere hensigtsmæssigt på dette stadie at antage det nye bevismateriale, idet det supplerer de beviser, som klageren allerede har indgivet under ugyldighedssagen, særlig vedrørende sofamodellen "Eva", og umiddelbart synes at støtte klagerens tidligere påstand om, at et identisk design er blevet offentliggjort inden ansøgningsdatoen for det registrerede EF-design, og/eller at det helhedsindtryk, som det anfægtede registrerede design giver den informerede bruger, ikke adskiller sig fra en sådan informeret brugers helhedsindtryk af et tidligere offentliggjort design. Denne dokumentation kunne muligvis bevise klagerens påstand og vil tilsyneladende sandsynligvis være relevant for udfaldet af

den ugyldighedssag, denne har indgivet. Appellkammeret understreger, at bevismaterialets umiddelbare relevans ikke betyder, at det er afgørende for sagens udfald.

- 30 Appellkammeret finder det i lyset af ovenstående hensigtsmæssigt ved udøvelse af sine skønsbeføjelser, jf. artikel 63, stk. 2, i forordningen om EF-design, at antage det nye bevismateriale, der blev indgivet sammen med den skriftlige begrundelse for klagen.

Det tidligere design anført som sofamodel "Eva"

- 31 Det nye bevismateriale, som blev indgivet af klageren, omfatter som bilag M et fotografi af en sofamodel kaldet "Eva", som synes at være taget fra et katalog, og som henviser til datoerne den 11. marts 2005 og den 11. april 2005. Et fotografi fra et katalog af den samme sofamodel var allerede inkluderet i det bevismateriale (i bilag C under "D1"), der blev indgivet til Ugyldighedsafdelingen, men det var ikke dateret. Benævnt som bilag N inkluderes en kopi af den samme sofamodel fra et katalog fra Dan-Bo Møbler med angivelse af, at det er katalognummer 2/2005. Appellkammeret mener, at der er tilstrækkelig dokumentation for, at dette tidligere design blev offentliggjort inden ansøgningsdatoen for det registrerede EF-design, dvs. inden den 4. januar 2006.
- 32 Sofamodellen er afbilledet i kataloget fra Dan-Bo Møbler og vises både slået sammen som sofa og slået ud til en seng:

- 33 Det er tydeligt, at de to design ikke er identiske. Det registrerede design og det tidligere design er begge ensfarvede trepersoners sofaer. I begge design er sædeelementet i den ene side længere end de to andre sæder. Begge sofaer har også armlæn i begge sider samt et ryglæn med tre ryghynder. Begge sofaer kan endvidere trækkes ud og bruges som sovesofaer i hele deres længde. I modsætning til det tidligere design er bunden på det anfægtede registrerede design imidlertid næsten lige så høj som sædeelementerne, hvorimod det tidligere design har en bund, der synes at være næsten dobbelt så høj som sædeelementerne. Det anfægtede design er desuden et spejlbillede af det tidligere design, i den forstand at det længere sædeelement er placeret i højre side af sofaen, mens det i det tidligere design er placeret i venstre side. Det anfægtede registrerede design er endvidere afbilledet i en mørkeblå farve, mens det tidligere design er afbilledet i en beige nuance. Allerede her kan forskellene ikke betegnes som "uvæsentlige", og designene er derfor ikke identiske i den i EF-designforordningens artikel 5 anførte betydning.
- 34 Appellkammeret finder imidlertid ikke, at disse forskelle er tilstrækkelige til at have nogen betydning for det helhedsindtryk, som det anfægtede registrerede design og det tidligere design giver den informerede bruger. Appellkammeret finder, at det anfægtede registrerede design og det tidligere design har en række elementer til

fælles, som viser store ligheder, der omfatter følgende: a) sædeelementet i den ene side er længere end de to andre sæder, b) armlæn i begge sider, c) et ryglæn med tre ryghynder, d) en bund under hynderne og e) begge sofaer kan trækkes ud og kan derfor bruges som sovesofaer i hele deres længde.

- 35 Det faktum, at ovenfornævnte elementer er identisk eller næsten identisk opbygget i de to sofadesign, bidrager til, at der gives det samme visuelle indtryk. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en designer ikke af tekniske hensyn er forpligtet til at indsætte et længere sædeelement, armlæn, et ryglæn med tre ryghynder, en bund under hynderne, eller til at sofaen skal kunne trækkes ud og kunne bruges som sovesofa. Der findes mange muligheder, når det gælder sofaer.
- 36 Appellkammeret bemærker, at der er forskelle i designenes detaljer, som for eksempel det faktum, at bunden på det anfægtede registrerede design, i modsætning til det tidligere design, er næsten lige så høj som sædeelementerne, hvorimod det tidligere design har en bund, der er dobbelt så høj som sædeelementerne. Det anfægtede registrerede design er endvidere et spejlbillede af det tidligere design, og det anfægtede registrerede design er afbilledet i en mørkeblå farve, mens det tidligere design er afbilledet i en beige nuance. Appellkammeret finder imidlertid ikke, at disse karakteristika spiller en væsentlig rolle for helhedsindtrykket af det designede produkt.
- 37 Appellkammeret er af den opfattelse, at forskellene mellem designene ikke er af en sådan art, at den informerede bruger ville bemærke dem. Det er ikke en type karakteristika, som den informerede bruger bemærker som klare forskelle, når designet betragtes i sin helhed. Designenes overordnede udformning, opbygning og generelle udseende ligner hinanden meget, selvom de er et spejlbillede af hinanden. Det faktum, at sofaerne er afbilledet i forskellige farver ændrer heller ikke helhedsindtrykket af dem, da næsten alle sofamodeller og -design normalt fås i en lang række farver, som forbrugeren kan vælge imellem. Forskellene har derfor ingen væsentlig betydning for helhedsindtrykket af sofaerne, da der er tale om detaljer, som, selvom de ikke er uvæsentlige, i alt væsentligt vedrører marginale elementer ved de to produkter.
- 38 Forskellene er store nok til, at det anfægtede registrerede design opfylder nyhedskravet i medfør af artikel 5 i forordningen om EF-design, men ikke til at det opfylder kravene inden for rammerne af artikel 6 i forordningen om EF-design. Appellkammeret konkluderer, at det anfægtede design og det tidligere design anført som en sofamodel kaldet "Eva" giver det samme helhedsindtryk. Der er derfor heller ikke behov for, at appellkammeret vurderer relevansen af den supplerende ekspertudtalelse, som klageren for første gang har fremført som yderligere bevismateriale for appellkammeret.
- 39 Appellkammeret konkluderer, at det anfægtede registrerede design er ugyldigt på grund af manglende opfyldelse af kravet om individuel karakter. Klageren må gives medhold.

Omkostninger

- 40 Da der er givet medhold i klagen, betaler den indstævnte de gebyrer og omkostninger, som klageren har afholdt, i henhold til artikel 70, stk. 1, i forordningen om EF-design.

Kendelse

Af disse grunde
afsiger

APPELKAMMERET

hermed følgende kendelse:

- 1 Den anfægtede afgørelse annulleres.**
- 2 Det anfægtede registrerede EF-design erklæres ugyldigt.**
- 3 De gebyrer og omkostninger, som klageren har afholdt, betales af den indstævnte.**

Th. Margellos

H. Salmi

C. Rusconi

Justitssekretær:

J. Pinkowski